DNMagasinet D2 Smak

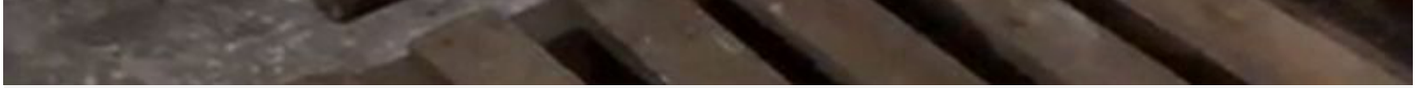

«Vi jobbet i går. Jobbet i natt. Vi jobber fortsatt,» sier en uigurisk mann i et klipp lastet opp på Douyin i 2021. Klippet viser utslitte arbeidere over paller med pakket flyndre. Foto: Douyin/The Outlaw Ocean Project

TVINGES TIL Å SLAKTE KINESISK FISK

DOKUMENTAR

TEKST Ian Urbina
8. MARS 2024

Hundrevis av arbeidere blir tvunget til å jobbe på kinesiske slakteanlegg. Fisken havner på europeiske middagsbord.

En solfylt morgen i april i fjor, sto over 80 menn og kvinner, kledd i matchende røde vindjakker, på rekke og rad foran togstasjonen i byen Kashgar i den kinesiske provinsen Xinjiang. De var uigurer, en av Kinas største etniske minoriteter. Med pakkede kofferter så de på en avskjedsseremoni so lokale myndigheter hadde arrangert til ære for dem.

En video fra hendelsen viser en kvinne iført tradisjonell rød og gul kjole og doppa-lue dansende på en scene.

«Skap arbeidsplasser og bygg samfunnsharmoni», står det på et banner.

På slutten av videoen vises togene som venter på å frakte mennene og kvinnene bort.

Arrangementet er en del av et omfattende arbeidsprogram drevet av den kinesiske staten, der uigurer tvangssendes over hele landet og settes i arbeid for store industrier som Kinas sjømatindustri.

– Det er en strategi for kontroll og assimilering, sier Adrian Zenz, en antropolog som studerer internering i Xinjiang.

– Og den er skapt for å eliminere uigurenes kultur.

En video fra et arrangement i Kashgar viser en avskjedsseremoni for uigurer som skal sendes bort for å settes i arbeid. Foto: Douyin/Kashgar Media Center

THE OUTLAW OCEAN PROJECT

Denne reportasjen er laget av The Outlaw Ocean Project, en ideell journalistisk organisasjon i Washington, D.C. Reporterne bak er Ian Urbina, Daniel Murphy, Joe Galvin, Maya Martin, Susan Ryan, Austin Brush, and Jake Conley.

De siste fire årene har organisasjonen undersøkt Kinas sjømatindustri. Prosjektet har avdekket grove menneskerettighetsbrudd, som tvangsarbeid, vold, menneskehandel og død.

Alle aktører som er omtalt i prosjektet er kontaktet. Her er svarene deres.

Prosjektet er finansiert av blant annet The Pulitzer Center, The Judith Neilson Institute, The Fund for Investigative Journalism og Humanity United.

UNDERTRYKKELSE AV UIGURER

Arbeidsprogrammet ble laget for å holde en urolig befolkning i sjakk. Han-kinesere er landets dominerende etniske gruppe, men i innlandsprovinsen Xinjiang i det vestlige Kina er omtrent 40 prosent uigurer. Resten består hovedsakelig av andre etniske minoriteter, inkludert kirgisere, tadsjiker, kasakher, hui og mongoler.

Etter at uiguriske separatister gjorde opprør i 1990 og bombet politistasjoner i 2008 og 2014, trappet Kina opp forfølgelsen, ifølge flere forskningsrapporter. Muslimer og andre religiøse minoriteter kunne bli internert i måneder eller år for handlinger som å resitere vers fra Koranen i en begravelse eller å la skjegget gro.

På tidlig 2000-tall begynte Kina å samle inn DNA-prøver, fingeravtrykk, iris-skanninger og blodtyper fra alle innbyggere i Xinjiang over 12 år. De siste årene er dette kombinert med massiv overvåkning av befolkningen. Regjeringen har plassert millioner av uigurer i «omskoleringsleirer» og forvaringsanstalter, hvor de er blitt utsatt for tortur, vold og sterilisering. USAs regjering har karakterisert det som en form for folkemord.

Kinesisk ansiktgjenkjenningsteknologi vises frem på Digital China Exhibition i Fuzhou i Fujian-provinsen i 2019. Foto: China Daily/NTB

FLYTTET 2,5 MILLIONER MENNESKER

På begynnelsen av 2000-tallet begynte Kina å overføre uigurer til arbeid utenfor provinsen som en del av et program kalt «Xinjiang-aid».

Kinesiske akademiske publikasjoner har beskrevet det som en måte å «bryte opp» uigursamfunnet, som staten ser på som en «latent trussel.» I 2019 skrev forskere ved Nankai University i Kina, som fikk tilgang til informasjon om programmet, en rapport som ved et uhell ble publisert på nettet. Den beskrev overføringene som «en viktig metode for å reformere, smelte sammen og assimilere» minoritetsgrupper.

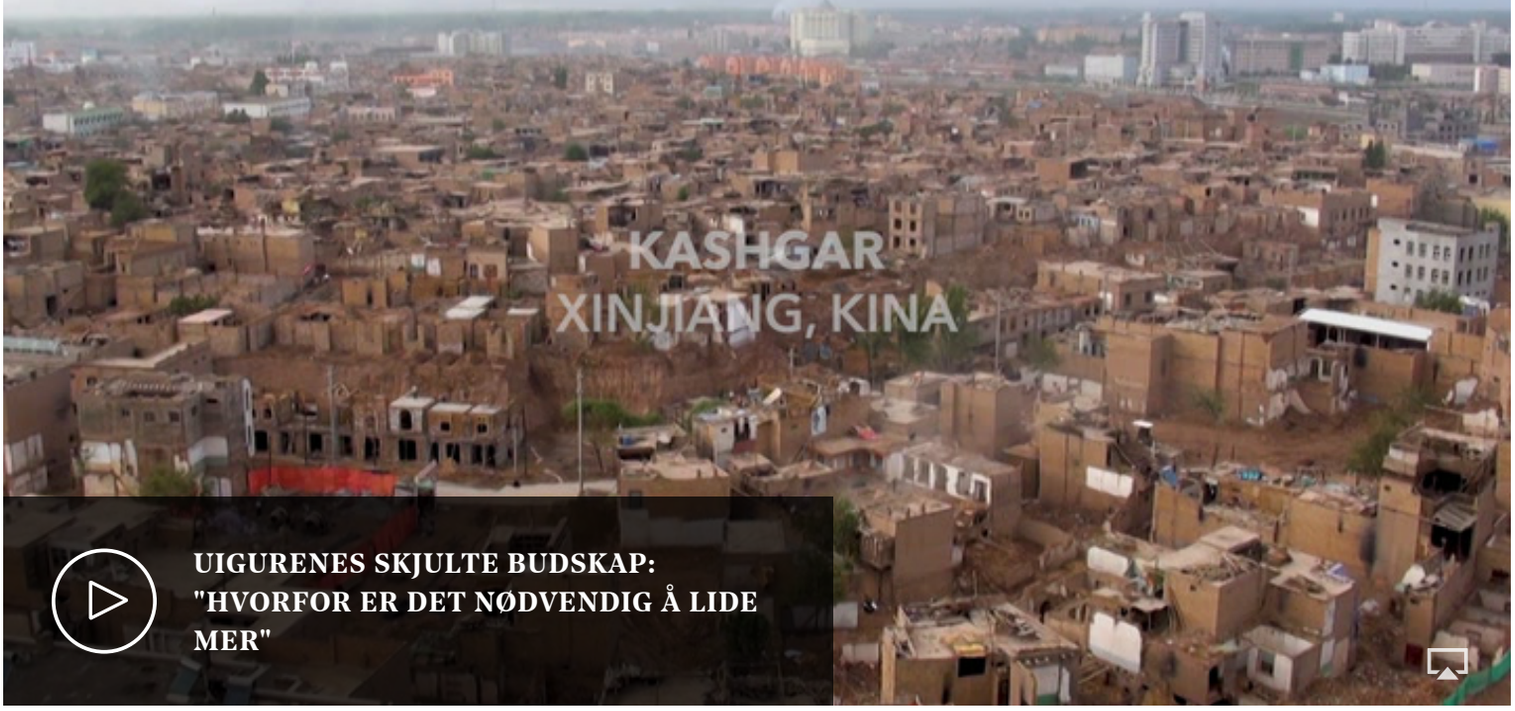

Programmet gir også billig arbeidskraft til Kinas store industrier, et behov som ble forsterket i landets sjømatindustri under koronapandemien på grunn av nedstengningene. Julie Millsap, fra Uyghur Human Rights Project, sier at staten gjennom programmet kan «orkestrere og begrense alle aspekter av uigurer liv.» Kinas utenriksdepartement har ikke besvart spørsmål om overføringsprogrammet.

Mellom 2014 og 2019 flyttet kinesiske myndigheter årlig mer enn ti prosent av Xinjiangs befolkning – eller to og en halv millioner mennesker – gjennom arbeidsoverføringer, viser regjeringsstatistikk. Effekten har vært enorm. Mellom 2017 og 2019 ble fødselsratene i Xinjiang nesten halvert, ifølge FN.

Kroppstemperaturen til en uigurisk kvinne ble målt av en infrarød skanner da hun ble overført til Qingdao Tianyuan Aquatic Products Co. Ltd. i 2020. Foto: Jiaozhou News Center

UNDER RADAREN

I 2021 vedtok Den amerikanske kongressen Uyghur Forced Labor Prevention Act, som erklærte at alle varer som er produsert «helt eller delvis» av arbeidere fra Xinjiang, skal antas å ha involvert statspålagt tvangsarbeid. Produktene er derfor forbudt i det amerikanske markedet. Forbudet har hatt stor innvirkning. I løpet av det siste året har amerikanske toll- og grensevern beslaglagt varer verd mer enn én milliard dollar knyttet til Xinjiang, inkludert elektronikk, klær og legemidler.

Men én industri har frem til nå i stor grad unngått oppmerksomhet: Sjømatindustrien. USA importerer rundt 80 prosent av sjømaten, og mye av den kommer fra Kina. Som for eksempel halvparten av fiskepinnene som serveres på offentlige skoler, ifølge Genuine Alaska Pollock Producers.
– Sjømat har vært helt utenfor radaren, sier Laura Murphy, ekspert på menneskerettigheter ved Sheffield Hallam University.

Det viser seg at bransjen har vært avhengig av uigurarbeid. Siden 2018 har minst 1000 uigurer blitt sendt for å jobbe på prosesseringsanlegg i Shandong-provinsen.

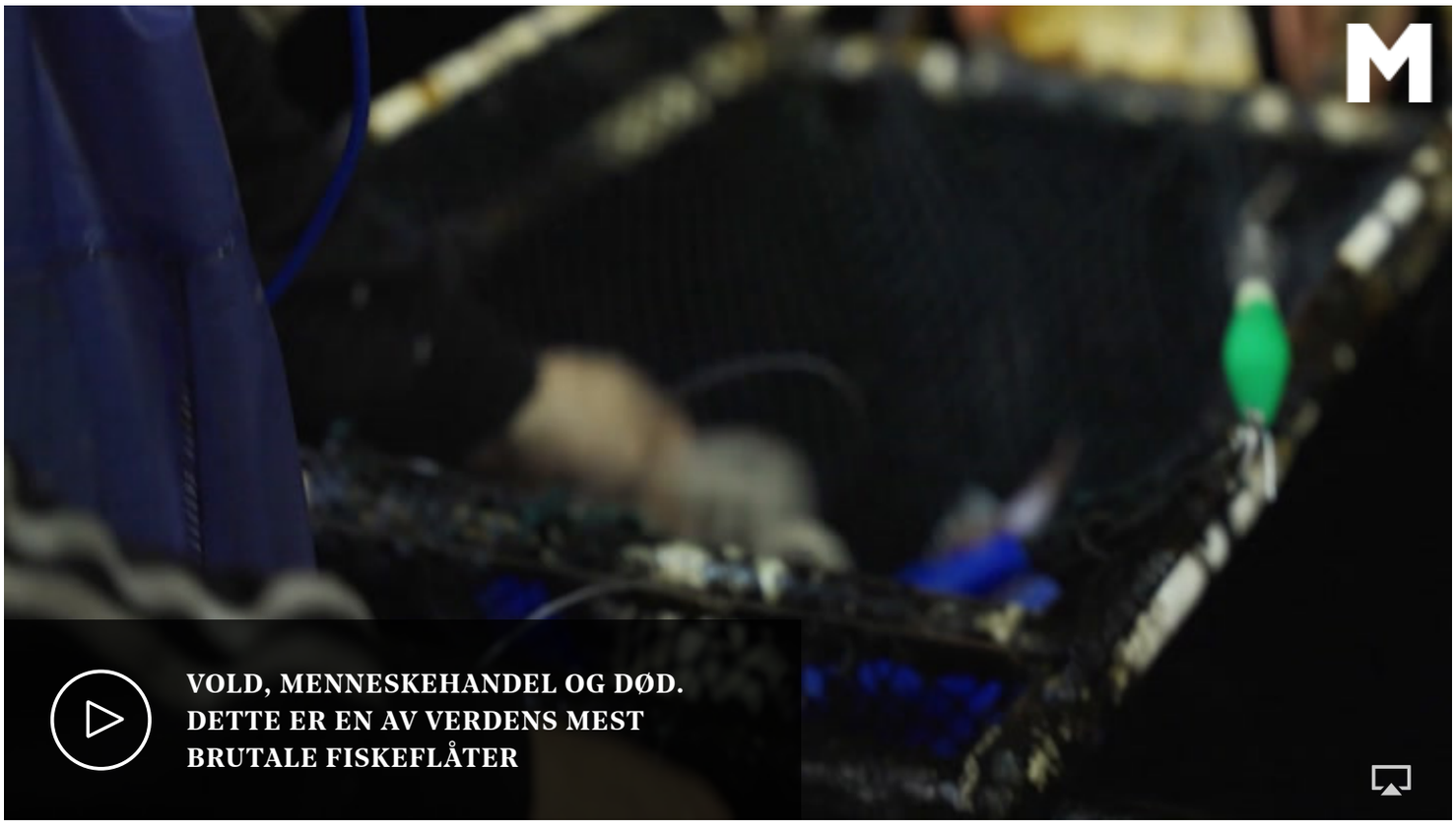

Kinesisk sensur fjerner informasjon om uigurarbeid på internett. Det er heller ikke lett for utenlandske journalister å rapportere fra Kina. The Outlaw Ocean Project har gjennomgått hundrevis av sider med interne bedriftsnyhetsbrev, lokale nyhetsrapporter, en database med uiguriske vitnebyrder, handelsdata og satellitt- og mobilbilder for å verifisere beliggenheten til prosesseringsanlegg.

Organisasjonen har sett tusenvis av videoer lastet opp på internett, hovedsakelig til Douyin, den kinesiske versjonen av Tiktok, som viser uigurarbeidere. Reporterne har verifisert at brukerne først registrerte seg i Xinjiang. De har brukt eksperter til å vurdere språkene som ble brukt i videoene, og det er også leid inn etterforskere til å besøke noen av anleggene.

The Outlaw Ocean Project har gjennom fire år undersøkt den kinesiske sjømatindustrien. Dette er et kinesisk blekksprutfiskefartøy utenfor Sør-Amerika. Foto: The Outlaw Ocean Project/Ed Ou

I september 2022 oppsøkte The Outlaw Ocean Project havnen i Shidao. Bildet viser hvordan kraner løfter tusenvis av tonn med fangst fra kjøleskip. Foto: The Outlaw Ocean Project

STRAFFES MED FENGSLING

Det begynner vanligvis med et bank på døren. Lokale partifunksjonærer drar rundt i landsbyer og oppfordrer uigurer til å bli med i et omdannelsesprogram.

Noen ganger deltar representanter fra store statseide selskaper som Xinjiang Zhongtai Group. Wang Hongxin, styreleder i Zhongtai, har beskrevet selskapets rekruttering slik:

– Nå har bøndene i Siyak et sterkt ønske om å forlate hjemmene sine og finne arbeid.

Selskapet har ikke besvart henvendelser om en kommentar.
Noen arbeidere er tilsynelatende takknemlige for jobbmuligheter. I et intervju med statlige medier fortalte én at han nå tjente 22.000 dollar i året på en sjømatfabrikk, og at fabrikken tilbød «gratis kost og losji».

Andre motsetter seg arbeidsoverføring. Mellom 2017 og 2019 ble en kvinne fra Kashgar, som nektet å jobbe på en fabrikk fordi hun måtte ta vare på to små barn, fengslet. En annen kvinne som nektet å bli overført, ble satt i en celle for «manglende samarbeid». Et internt direktiv fra Kashgars Prefecture Stability Maintenance Command fra 2017 forteller at de som motsetter seg arbeidsoverføringer, kan straffes med fengsling.

– Jeg lærte at hvis ett familiemedlem var i en leir, måtte du jobbe slik at far eller ektemann kunne komme ut raskt, fortalte en uigurisk arbeider i en rapport fra en menneskerettighetsorganisasjon i 2021.

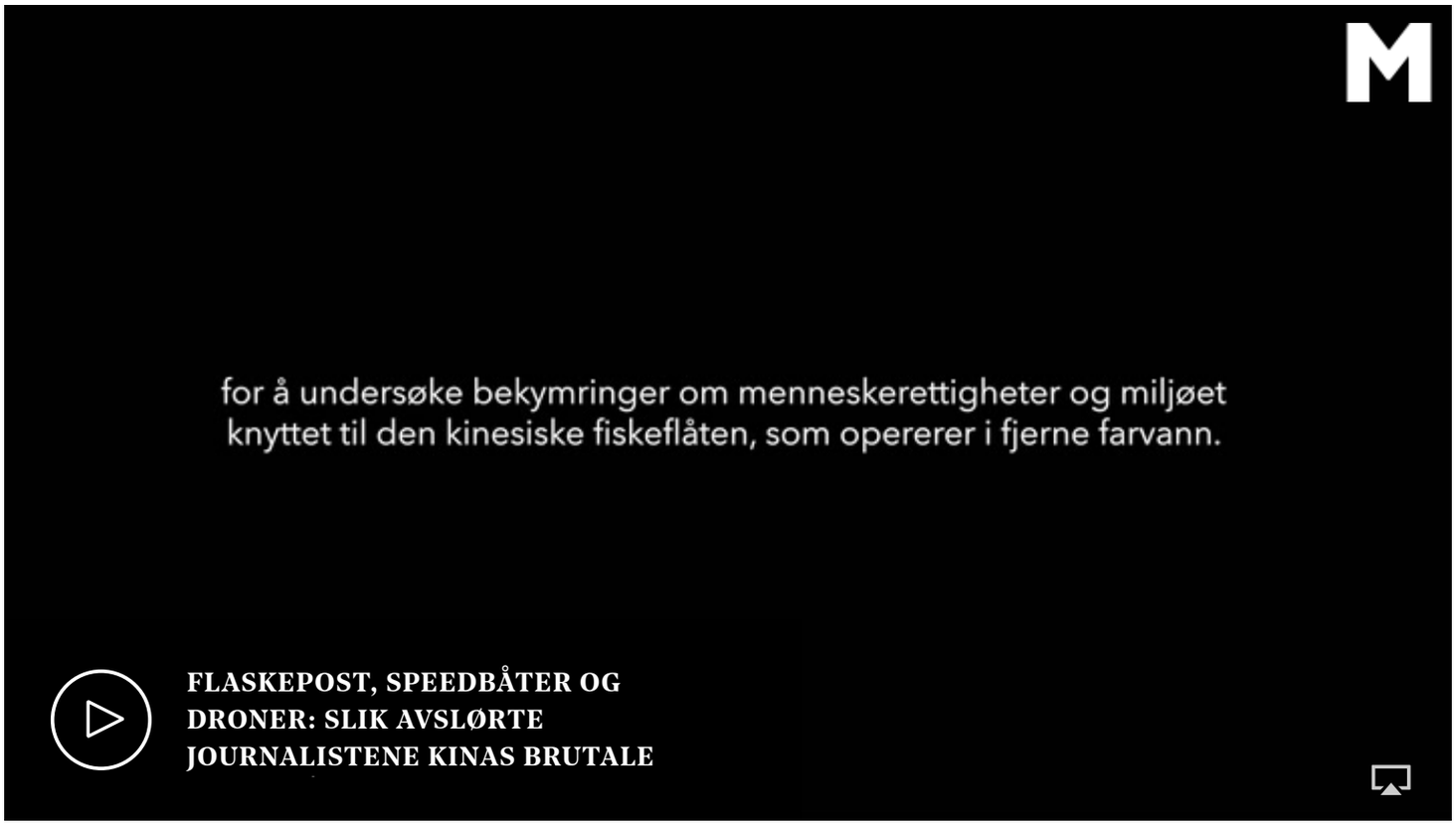

PANDEMIENS PRODUKSJONSPRESS
Rekrutter blir samlet sammen. I februar i 2022 ble for eksempel tusenvis av uigurer sendt til en «jobbmesse» på en interneringsleir i sørlige Xinjiang. Videoer fra lignende arrangementer i andre deler av provinsen viser uigurer som signerer kontrakter, mens de blir overvåket av tjenestemenn i militærklær. De fleste overføringene gjennomføres med tog eller fly.

Nylig sto det statseide selskapet Zhongtai bak overføringen av 1000 arbeidere til Hotan. Selskapet har ikke besvart forespørslene om kommentar til denne artikkelen.

Videoer fra China Southern Airlines viser flyvertinner på fly chartret av staten som fester røde blomster på slagene til uiguriske arbeidere – et vanlig symbol som vises ved brylluper og andre feiringer. China Southern Airlines har heller ikke besvart forespørslene om kommentar.

Arbeidere fra Xinjiang på vei om bord i et fly i matchende antrekk med røde blomster på brystet. Bildet er tatt i 2020. Foto: China Civil Aviation Network

Noen ganger motiveres overføringer av etterspørselen på arbeidskraft. I mars 2020 publiserte Chishan Group, en av Kinas største sjømatkonglomerater, et internt nyhetsbrev der de beskrev det de kalte «enormt produksjonspress» som følge av pandemien.

Wang Shanqiang, visegeneraldirektør i Chishan, sa i et nyhetsbrev:

– Selskapet ser frem til den tidlige ankomsten av migrantarbeidere fra Xinjiang.

Chishan Group har ikke svart på forespørsler om kommentar.

OVERVÅKER PRODUKSJONEN

En annonse rettet mot fabrikkeiere lover at når arbeiderne ankommer, vil staten holde dem under «militæraktig styring». Videoer fra prosesseringsanlegg viser at mange bor i sovesaler, under tilsyn av sikkerhetspersonell. En arbeider i Fujian sa til magasinet Bitter Winter at uiguriske sovesaler ofte ble gjennomsøkt. Hvis en koran ble funnet, kunne eieren bli sendt til en omskoleringsleir, sa han. Bedriftens nyhetsbrev hevder at slike tiltak er nødvendige for å holde minoritetsarbeidere under kontroll.

I et Chishsan-nyhetsbrev fra desember 2021 beskriver selskapet ankomsten av «42 migranter fra Xinjiang», og i et annet nyhetsbrev i desember beskrives arbeidere fra andre provinser som en «stor» sikkerhetsrisiko. Et annet understreker viktigheten av å overvåke dem om natten og i feriene for å forhindre «slagsmål, fulle opptøyer og massehendelser.»

Nye arbeidere er ikke underlagt produksjonskrav for å hjelpe dem med å tilpasse seg, forklarer et nyhetsbrev fra Chishan. Men etter en måned begynner fabrikkansatte å overvåke produksjonen og kunngjør daglige resultater for å øke «entusiasmen». En fabrikk har egne lederteam ansvarlige for arbeidere som «ikke tilpasser seg livet.»

Arbeidere på Yantai Sanko Fisheries Co. Ltd får «politisk undervisning» på fabrikken, noe som er en vanlig del av Kinas arbeidsoverføringsprogram. Foto: Yantai United Front Work Department

Ved noen store fabrikker spiser overførte arbeidere i sine egne kantiner, og de spiser uigurmat. Av og til arrangerer fabrikker festlige arrangementer som inkluderer tradisjonelle kostymer, dans og musikk. Opptak fra innsiden av en fabrikk som drives av Meijia Group viser uigurer som danser i kantinen, flankert av uniformerte sikkerhetsvakter.

– Denne typen dans brukes for gi inntrykk av lokal støtte til regjeringen og for å gi inntrykk av at regjeringen støtter uigurisk kultur, sier Rachel Harris, professor i etnomusikologi ved School of Oriental and African Studies i London, og fortsetter:

– Når det faktisk er slik at fabrikkarbeidet er tvang.

HISTORIENE PÅ SOSIALE MEDIER

Siden uigurene som sendes til fabrikkene blir nøye overvåket, blir bildene og videoene de legger ut på sosiale medier en av få kilder til et glimt inn i livene deres.

Noen legger ut uiguriske sanger med sørgelige tekster. Disse kan selvfølgelig bare være biter av sentimental musikk. Men de kan også formidle kryptiske budskap om lidelse mens de omgår kinesiske sensurer, ifølge Yalkun Uluyol, en forsker ved Koç University i Istanbul.

Som en analyse av internettbruk i Xinjiang fra 2015 konkluderte med: «samfunnskommentarer og kritikk skjules gjennom bruk av metaforer, sarkasme og referanser til tradisjonelle uiguriske ordtak og kulturelle aspekter som bare noen som er veldig kjent med uigurisk kultur og samfunn ville gjenkjenne.»

En middelaldrende uigurisk mann, på vei til en sjømatfabrikk i Shandong, filmet seg selv mens han satt på en flyplass i mars 2022, og satte opptaket til sangen «Ketarmenghu» («Jeg skal dra»). Han avsluttet klippet rett før denne linjen: «Nå har vi en fiende, du bør være forsiktig.»

En annen uigurisk arbeider snakket rosende om programmene i offisielle intervjuer. De inneholdt en selfie av ham ved havet. På Douyin la han ut samme selfie med en sang som lyder: «Hvorfor er det behov for å lide mer?»

En ung kvinne la ut en selfie tatt foran en sjømatfabrikk i Shandong og la til et utdrag fra en uigurisk poplåt. «Vi er vant til så mye lidelse,» lyder teksten. «Vær tålmodig, mitt hjerte. Disse dagene vil passere.»

I en annen video tar en kvinne på seg et pannebånd fra et sjømatfirma, mens en fortellerstemme sier: «Hva skiller oss fra våre foreldre og hjembyen vår, etterlater oss med livslang anger og lokker alle i verden inn i slaveri? Ja, penger.»

En bildefremvisning viser arbeidere som pakker sjømat i pappesker. Fortellerstemmen sier: «Den største gleden i livet er å beseire en fiende som er mange ganger sterkere enn deg, og som har undertrykket deg, diskriminert deg og ydmyket deg.»

Arbeidere på sjømatfabrikken Yantai Sanko Fisheries i Shandong-provinsen i Kina i 2021. Foto: Douyin/The Outlaw Ocean Project

The Outlaw Ocean Project har avdekket at det jobber uigurer på Yantai Sanko Fisheries, som eksporterer fisk til USA, Canada, Tyskland, Danmark og Nederland. Foto: Douyin/The Outlaw Ocean Project

I noen videoer uttrykker uiguriske arbeidere sin misnøye i litt mindre tilslørte termer. En arbeider la ut en video som viste seg selv som slaktet fisk på Yantai Longwin Food. «Tror du det er kjærlighet i Shandong?» sier fortellerstemmen. «Det er å våkne kl. 05:30 hver morgen, jobbe uten stopp, den uendelige slipingen av kniver og slakting av fisk.»

En annen video viser en pakkestasjon for torsk.

«Hvor mye tjener du i måneden?» spør en mann.

«3000», svarer en annen.

«Hvorfor er du fortsatt ikke lykkelig?»

«Fordi jeg ikke har noe valg.»

ET ØDELAGT VERKTØY

Forsyningskjedene i sjømatnæringen er beryktet for å være vanskelige å følge. Kina nekter å gi informasjon om sine prosesseringsanlegg, det gjør også de fleste selskaper, og ideelle tilsynsgrupper og journalister er strengt kontrollert.

For å oppdage tvangsarbeid, pleier amerikanske selskaper å stole på bedrifter som utfører «sosiale revisjoner», der inspektører besøker en fabrikk for å forsikre seg om at den overholder internasjonal lov. Spørreskjemaer krever noen ganger at ledere oppgir navnene på hver enkelt arbeider på fabrikken, lister opp språkene de snakker, og rapporterer om migrerte fra andre provinser.

Men fabrikker som prøver å skjule tilstedeværelsen av arbeidere fra Xinjiang, kan enkelt unnlate å oppføre dem på skjemaer. Sosiale revisjoner kunngjøres vanligvis i forkant, noe som gjør det mulig for ledere å skjule minoritetsarbeidere under inspeksjoner. Det er svært sjelden at revisorer får muligheten til å intervjue arbeiderne selv.

Sarosh Kuruvilla, professor i industrielle forhold ved Cornell, analyserte mer enn 40.000 revisjoner og konkluderte med at nesten halvparten var upålitelige.

– Verktøyet er helt ødelagt, sier han.

PRIVATETTERFORSKERNE

I fjor hyret The Outlaw Ocean Project inn en privatetterforsker i Kina til å besøke to store sjømatfabrikker, en kalt Shandong Shuangdu og den andre kalt Haibo. Inne på anleggene sto dusinvis av arbeidere, iført forkle og blå hansker, skulder ved skulder ved lange metallbord, mens de kuttet opp blekksprut.

Etterforskeren ble fortalt at de av «fortrolighetsgrunner» ikke kunne snakke med noen av arbeiderne eller gå inn på prosesseringsanlegget. Uten mulighet til å snakke med dem, var det umulig å si om noen av dem var uigurer.

Revisjonene gjør det mulig for selskaper å hevde at de overholder bedriftsstandarder uten at det er reell kvalitetskontroll involvert. Lund's Fisheries, en ledende leverandør som samarbeider med Haibo, et bearbeidingsanlegg i Shandong-provinsen, krever at alle leverandørene deres fullfører revisjoner utformet av Sedex, som har laget den mest brukte revisjonsveiledningen.

– Våre leverandører oppfyller selskapets leverandørstandarder, som overstiger amerikanske importregler, sier visepresident Wayne Reichle i Lund's.

FANT IKKE TVANGSARBEID

I mai 2022 gjennomførte revisorer fra SGS, et av de største revisjonsfirmaene, en tur til Haibo uten å finne bevis for tvangsarbeid på anlegget. Men da The Outlaw Ocean Project undersøkte saken, ble det funnet mer enn 170 personer fra Xinjiang som allerede arbeidet på Haibo og Haidu, et søsteranlegg, basert på en artikkel fra 2021 i statsmedier. Samme dag som revisorene var på tur, la en ung uigurisk arbeider ut bilder av seg selv nær anleggets sovesaler og lasteramper. En representant fra SGS sier at revisorene har gjort det som ble krevd av klienten, uten å utdype kravene.

– Vi er et selskap som drives i samsvar med lov og forskrifter, skriver en representant fra Haibo-anlegget i en epost og ber om at det ikke blir spredt «usanne rykter.»

Representanter fra Haidu-anlegget har ikke svart på forespørsler om kommentar.

Dette er ikke et isolert tilfelle. I The Outlaw Ocean Projects undersøkelser ble det funnet andre eksempler på uigurer som postet bilder av seg selv på fabrikker bare dager etter at disse hadde blitt godkjent av sosiale revisjoner. Halvparten av de kinesiske eksportørene som er knyttet til uigurisk arbeidskraft, hadde blitt godkjent av ledende globale revisjonsfirmaer.

Da The Outlaw Ocean Project konfronterte tjenestemenn fra Sedex, ble det fortalt at fabrikker ofte skjuler tvangsarbeid, noe som gjør det ekstremt vanskelig for revisjoner å dokumentere.

– Vi erkjenner at fysiske revisjoner, da de bare kan utføres med stedets kunnskap, kan være mindre effektive enn undercover-journalister i å avdekke kriminell aktivitet som kan ha blitt skjult, sier en representant.

Menneskerettighetsgrupper har lenge argumentert for at revisjoner ikke forhindrer brudd på regelverket. I 2019 rapporterte Human Rights Watch at sosiale revisjoner ikke klarte å avdekke omfattende tilfeller av seksuelt misbruk i klesindustrien i Bangladesh, India og Pakistan. Likevel utvides bruken av dem. SGS markedsfører nå også en tjeneste for å revidere fiskefartøyer som opererer på åpent hav, der regelmessig overvåkning er ekstremt vanskelig.

– Svikten i altfor mange sosiale revisjoner er åpenbare. De fungerer ikke, sier Steve Trent, leder av Environmental Justice Foundation.

PÅ DET AMERIKANSKE MARKEDET

Resultatet er at tusenvis av kilo med sjømat som er produsert med tvangsarbeid, fortsetter å komme inn i USA. The Outlaw Ocean Project har avdekket at minst ti store sjømatbedrifter i Kina har brukt mer enn 1000 uigurarbeidere siden 2018. I løpet av den tiden sendte disse selskapene mer enn 45.000 tonn sjømat – inkludert torsk, sei, reker, laks og snøkrabbe – til USA. Sjømat fra disse fabrikkene ble kjøpt av amerikanske importører, inkludert High Liner Foods.

En talsperson for High Liner Foods sier at fabrikken de samarbeidet med hadde gjennomgått en tredjepartsrevisjon i september 2022.

Siden sjømat kan bli blandet på hvert trinn i fraktprosessen, er det vanskelig å vite nøyaktig hvor hver batch havner. Men amerikanske selskaper som importerte fra fabrikker som brukte uigurisk arbeidskraft, sendte produktene sine til dagligvarebutikker, blant annet Walmart, Costco, og Kroger.

En talskvinne for Wal-Mart sier at selskapet «forventer at alle våre leverandører overholder våre standarder og kontraktsforpliktelser, inkludert de som angår menneskerettigheter.» Costco og Kroger svarte ikke på henvendelser om kommentar.

Importørene sendte også fisk til Sysco, den globale matgiganten som leverer til mer enn 400.000 restauranter bare i USA. En talsperson for Sysco sier at leverandøren deres Yantai Sanko har vært gjennom revisjoner og benekter at den noen gang har mottatt arbeidere fra statlig påtvunget arbeidsoverføringsprogram.

DEN NESTE BRANSJEN

De siste fem årene har den amerikanske regjeringen brukt mer enn 200.000.000 dollar på å kjøpe sjømat fra importører knyttet til uigurisk arbeidskraft, for bruk i offentlige skoler, militærbaser og føderale fengsler.

En talsperson for landbruksdepartementet bemerker at føderale byråer er pålagt å skaffe sjømat fra amerikanske farvann når det er mulig. Men tilsynsgrupper har påpekt at den omfattende bruken av unntak betyr at mye av sjømaten faktisk kommer fra Kina.

Selv noen selskaper som er sertifisert som bærekraftige – og som leverer den typen sjømat som finnes i helsebutikker og fancy restauranter – er involvert. Da The Outlaw Ocean Project undersøkte selskaper som var sertifisert av Marine Stewardship Council (MSC), ble det funnet at åtte av dem samarbeidet med sjømat som var koblet til tvangsarbeid.

Jo Miller, leder for offentlige relasjoner i MSC, erkjenner at organisasjonen er avhengig av sosiale revisjoner, som har «betydelige begrensninger.»

USA er ikke det eneste landet som importerer sjømat knyttet til arbeidere fra Xinjiang. Importører knyttet til uigurisk arbeidskraft leverer fisk til den største prosesseringsfabrikken i verden i den tyske havnebyen Bremerhaven. Den leverer frosne fiskeprodukter til dagligvarebutikker over hele Europa, som franske Carrefour og engelske Tesco.

Carrefour og Tesco er blant dagligvarekjedene som har fått levert fisk fra fabrikker i Kina som kobles til tvangsarbeid. Foto: Marlene Awaad/Chris Ratcliffe/Bloomberg

Carrefours presseavdeling sier at selskapet sterkt fordømmer bruk av tvangsarbeid i leverandørkjeden og vil etterforske saken. Tesco avslo å kommentere båndene mellom leverandørene og fabrikker som bruker uigurarbeidere. The Outlaw Ocean Project har identifisert import av sjømat knyttet til arbeid fra Xinjiang i over 20 land.

I USA sier eksperter at det må gjøres justeringer i den føderale Seafood Import Monitoring Program for å håndtere denne situasjonen. Loven, som er laget for å oppdage ulovlig fiske, krever at importører opprettholder detaljerte registre over fangstene sine når de beveger seg fra fangststedet til importen i landet. Men flere nøkkelarter, inkludert blekksprut og laks, er ikke inkludert i overvåkningen. Og programmet er ikke designet for å oppdage tvangsarbeid og lignende misbruk.

Judy Gearhart, som jobber for Accountability Research Center ved American University, argumenterer for at loven bør utvides for å tvinge selskaper i Kina, og deres amerikanske kjøpere, til å gi mer detaljert informasjon om arbeiderne ved kinesiske produksjonsanlegg, for eksempel ved å tillate uavhengige og uanmeldte revisjoner av frivillige organisasjoner for å bekrefte troverdigheten av informasjonen.

– Å godta produsentenes ord eller frivillig sertifisering er tydeligvis ikke tilstrekkelig, sier hun.

Robert Stumberg, en juraprofessor ved Georgetown University, forklarer at loven om uigurisk arbeidskraft er «særdeles kraftfull». I stedet for at talsmenn eller journalister må bevise eksistensen av tvangsarbeid knyttet til en bestemt produkt, pålegger loven at i tilfeller der det er noen bevis for at arbeidskraft fra Xinjiang kan være involvert i produksjonen av varer, må leverandører og importører bevise at de ikke har noen tilknytning til slik arbeidskraft.

Amerikanske grensemyndigheter i New Yorks havn inspiserer vareforsendelser fra Kina, som de mistenker er blitt produsert ved hjelp av tvangsarbeid. Foto: Officers of Customs and Border Protection (CBP)

Han merker seg at den amerikanske regjeringen allerede har håndhevet loven for en rekke produkter fra andre bransjer, inkludert solcellepaneler, bildeler, datamaskinbrikker, palmeolje, sukker og tomater. I juni i år beslagla toll- og grensebeskyttelsesagenter fire forsendelser av elektronikk til en verdi av to og en halv millioner dollar. For Stumberg er det åpenbart hva som må skje nå.

– Sjømat bør være det neste, sier han.

* (Vilkår)

Dagens Næringsliv

Dagens Næringsliv – Norges fremste næringslivsavis siden 1890.

Det som teller

Dagens Næringsliv er Norges fremste næringslivsavis. Siden 1890 har vi vært først med nyhetene om bransjene, bedriftene og menneskene som former samfunnet. Vi gir deg kunnskap, inspirasjon og grunnlag for gode valg.

Sjefredaktør og administrerende direktør
Janne Johannessen

Informasjon

- Kundeservice
- Min side
- Annonse
- Arkiv
- Jobb i DN
- RSS

Personvern

- Personvern
- Vilkår
- Cookies
- Cookieinnstillinger

Følg oss

- Facebook
- Linkedin
- Instagram

Redaktører

Kontakt

Tips oss

dn media group

Redaktøransvar

Dagens Næringsliv er en del av DN Media Group. For mer informasjon om DN Media Group klikk her. Vi arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk.